ab ipſo fonte oim bonoꝝ accipiat. ac bona ſua in ſuis iuſte conſeruādo que ab eo accepiſſent. et ideo non erat neceſſe ut vel angelus damnationem ad manifeſtandam dei iuſticiaz. vel homo miſeriā ad declarandam dei miſericordiam inciderent. cum vtrūqꝫ inſtātibꝫ angelis declarauit. miſericordiā videlꝫ eos a lapſu conſeruādo. iuſticiā pmia dando. Rma aūt libera volūtate angelus vel homo a deo apoſtotauerūt miſericordiā ꝛ iuſticiā quaſi pus occultam manifeſte experti ſunt. dum illum iuſticia manifeſte damnauit. iſtum miſericordia miſericorditer de miſeria liberauit. Et cum in hac experientia nichil deo vtilitatis accreuerit in quo plenitudo oim bonoꝝ ante omēm eretam creaturaꝫ fuerit. Sequitur ꝙ nulla nccitas ſed ſola volūtas eos ad miſeriam cōpulerit.

De malo quid ſit et ꝙ in regno dei nichil inordinatū relinquitur. Ca. xvij.

Deum autez auctorem mali non eſſe hinc aperte conſtat ꝙ ipe omne malum damnat. Porro ꝙ malū non ſubſiſtat. euidens racō ꝓbat. Omis ſba bona eſt. ſed malū bonū nō eſt igitur malū ſubſtātia nō eſt. ſꝫ ꝑuatio boni eſt. Dicitur aūt malū quoddā agēdi vel patiēdi ſepabile accidēs. In actu quidē dū inordinate agitur. in paſſione aūt dū inordinata actō bñ ordinabiť. In regno quippe cūcta ordinantis.

nichil inordinatū relinquitur. Eſt autē rectus
racōnalis creature ordo. vt caduca reſpuat.
manſura appetat. homies in aia immortales di
ligat. deū ſumum bonum ꝑ omībꝫ amans eius
voluntati obediat. Sed qui ſumū bonū cōtem-
nunt caducū mūdi bonū diligūt ſuas animas
deſpiciūt. ſicqꝫ malum faciūt. Hoc vero malum
ordinabitur. dum hec actō in paſſionē mutabi
tur. Nam dū tales et ſumo et caduco bono pri-
uātur. neceſſe ē ut aſperis que blandicijs ↄtra-
ria ſunt afficiantur. que tamen in ſeipſis non
ſūt mala. ſed a patientibꝫ videntur amara. er-
go per naturam nichil eſt maluꝫ. Deum autem
ſumum bonū hinc conſtat. qd malis et reis q̄ſi
contra iuſticiaꝫ miſericordiam non prerogat.
Nempe a fonte ſumi boni talis iuſticia manat
qua iure deus indignis miſereri debeat. qui etiā
in hoc beniuolus ↄprobatur qꝛ ſolos tot bonos
fieri noluit. ſꝫ ex nichilo tot ſƀas ꝓtulit quibꝫ
bona glorie diſtribuit. Omipotēs vero ꝑmo ipa
omipotētia hinc determiatur. qꝛ tantā machinā
rerū cū omibꝫ q̄ ſūt potuit ex nichilo formare ⁊
omis creatura eū ad incōueniēs nō flectit. ſed
quicq̄d ē. nutui ſuo paret. hec eſt tota munitio
nr̄e ꝓpoſicōnis. ſƀruta arce manifeſti erroris.

¶ Vtrū creatura ex creatoris ſubſtātia vel ex
aliqua p̄exn̄te materia an ex nichilo ſit ↄdita.

¶ Fratres. ¶ ca. xviij.